

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON 10
KANTONALNI SUD U LIVNU

Broj: 68 1 P 015823 22 Gž
Livno, 28.08.2023. godine

Kantonalni sud u Livnu, u vijeću sastavljenom od sudaca Nedima Begić kao predsjednika vijeća, Ozrenke Vidačak i Sofije Vrdoljak kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice T. D. rođena P. iz D., zastupana po Dušku Đuriću, odvjetniku iz Banja Luke, protiv tuženog J. D. iz D., zastupan po Mili Ivančiću, odvjetniku iz Livna, radi utvrđenja bračne stečevine, odlučujući o žalbi tuženog protiv presude Općinskog suda u Livnu, Odjeljenje suda u Drvaru br. 68 1 P 015823 21 P od 17.06.2022. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 28.08.2023. godine donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba se odbija i prvostupanjska presuda potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom utvrđuje se da nekretnine označene kao k.č. br. 45-39/1 naziva „V.“, u naravi kuća i zgrada, površine 70 m² i dvorište površine 250 m², upisane u PL 1264 k.o. D., sa 1/1 na ime tuženog, predstavljaju zajedničku imovinu stečenu u braku, između tužiteljice i tuženog, sa po ½ dijela, što je tuženi dužan priznati i trpjeti da se tužiteljica na osnovu ove presude upiše kao suvlasnik i suposjednik sa ½ dijela na navedenim nekretninama, te se odbija tužbeni zahtjev kao neosnovan za utvrđenje da putničko motorno vozilo marke VW, tip Golf 2, reg. oznaka ..., godina proizvodnje 1984. i putničko motorno vozilo marke „Nissan“ tip Patrol, registarskih oznaka ..., godina proizvodnje 1987. predstavljaju zajedničku imovinu stečenu u braku, između tužiteljice i tuženog, sa po ½ dijela i zahtjev da će tuženik priznati i trpjeti da se tužiteljica na osnovu ove presude upiše kao suvlasnik sa ½ dijela na navedenim vozilima kod nadležnog MUP-a Kantona 10, PU Drvar.

Istom presudom dužan je tuženik naknaditi tužiteljici troškove parničnog postupka u iznosu od 5.291,40 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počevši od dana 17.06.2022. godine, pa do konačne isplate, sve u roku od 30 dana od dana donošenja presude.

Protiv navedene presude pravovremeno je izjavio žalbu tuženik koji žalbom pobija presudu pod tačkom I. izreke kojom se utvrđuje da nekretnine označene kao k.č. br. 45-39/1 naziva „V.“, u naravi kuća i zgrada, površine 70 m² i dvorište površine 250 m², upisane u PL 1264 k.o. D., sa 1/1 na ime tuženog, predstavljaju zajedničku imovinu stečenu u braku, između tužiteljice i tuženog, sa po ½ dijela, što je tuženi

dužan priznati i trpjeti da se tužiteljica na osnovu ove presude upiše kao suvlasnik i suposjednik sa ½ dijela na navedenim nekretninama, kao i odluku o troškovima postupka pod točkom III. izreke presude, iz svih žalbenih razloga navedenih u čl. 208. ZPP-a predlažući da se žalba uvaži, prvostupanjska presuda u pobijanom dijelu ukine i u tom dijelu predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak i odluku .

Tužiteljica je podnijela odgovor na žalbu.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama žalbenih razloga i u granicama članka 221. ZPP-a sud je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga.

Žalba tuženog je neutemeljena.

Tužiteljica tvrdi da je tijekom zajednice života sa tuženikom stekla zajedničku imovinu, nekretnine označene k.č. br. 45-39/1 naziva „V.“, u naravi kuća i zgrada, površine 70 m² i dvorište površine 250 m², upisane u PL 1264 k.o. D., kao i navedena vozila marke VW Golf 2 i Nissan Patrol, pa kako su navedene nekretnine i vozila stečeni za vrijeme trajanja zajednice života, to isti predstavljaju bračnu stečevinu, pa tužbenim zahtjevom opredijeljenim na zapisniku pripremnog ročišta od 26.01.2022. godine traži da se utvrdi da navedene nekretnine i vozila predstavljaju zajedničku imovinu stečenu u braku, između tužiteljice i tuženog, sa po ½ dijela, što je tuženik dužan priznati i trpjeti da se tužiteljica upiše kao suvlasnik i suposjednik sa ½ dijela na navedenoj nekretnini i sa ½ dijela na navedenim vozilima.

Tuženik u cijelosti osporava tužbeni zahtjev tužiteljice navodeći da je predmetne nekretnine dobio na poklon u nasljedstvo od svog oca N. D., temeljem ugovora o darovanju, predmetna nekretnina je njegova posebna imovina i ista nije bračna stečevina, pa predlaže da se tužbeni zahtjev u cijelosti odbije, kao neosnovan.

Među strankama je nesporna činjenica, a što se vidi i iz Izvoda iz matične knjige vjenčanih br. 05-10-2-86/21 od 10.03.2021. godine, koja se vodi za mjesto D., da su stranke zaključile brak dana 10.04.2004. godine. U braku je rođeno dvoje djece i to mldb. T., rođena godine i mldb. I. rođen godine.

Iz stanja spisa proizlazi kao nesporna činjenica da su stranke bile u bračnoj zajednici od sklapanja braka 10.04.2004. godine, bračni odnosi su teško i trajno poremećeni 2017. godine i tad je došlo do prekida bračne zajednice, te je tužiteljica podnijela tužbu za razvod braka 2021. godine i ista je zavedena pod brojem 68 1 P 014352 21 P kod Općinskog suda u Livnu, Odjeljenje suda u Drvaru.

Nesporna je činjenica da je tuženik Ugovorom o darovanju nekretnine OPU 145/09 od 12.02.2009. godine dobio na dar od svog oca N. predmetne nekretnine označene k.č. br. 45-39/1 naziva „V.“, u naravi kuća i zgrada, površine 70 m² i dvorište površine 250 m², upisane u PL 1264 k.o. D., dakle za vrijeme trajanja bračne zajednice, i na istoj je sagrađen stambeni objekt dimenzija 8,42 × 7,30 metara, a što se vidi iz nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke J. M. od 13.04.2022. godine.

Iz posjedovnog lista broj 1264 k.o. D. se vidi da se tuženik vodi kao posjednik predmetnih nekretnina sa 1/1 dijela.

Odredbom članka 251. stavak 1. navedenog Zakona propisano je da bračnu stečevinu čini imovina koju su bračni partneri stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice, kao i prihodi iz te imovine, a stavkom 2. istog članka je propisano da pokloni trećih osoba učinjeni za vrijeme trajanja bračne zajednice (u novcu, stvarima, pružanju pomoći, radom i sl.) ulaze u bračnu stečevinu, bez obzira koji ih je bračni partner primio, ukoliko drugačije ne proizlazi iz namjene poklona ili se iz okolnosti u času davanja poklona može zaključiti da je poklonodavatelj želio učiniti poklon samo jednom od bračnih partnera.

Člankom 252. stavak 1. istog Zakona propisano je da su bračni partneri u jednakim dijelovima suvlasnici u bračnoj stečevini ako nisu drugačije ugovorili.

Iz navedenog slijedi da se pretpostavlja da se sva imovina koju bračni partneri steknu radom u toku trajanja bračne zajednice smatra zajedničkom imovinom i radi se o oborivoj zakonskoj presumpciji, pa onaj tko tvrdi suprotno treba to i dokazati, a u konkretnom slučaju to je tuženik.

Iz provedenih dokaza proizlazi da u vrijeme kada je predmetne nekretnine tuženik dobio na poklon isti je bio u braku sa tužiteljicom i u to vrijeme su imali jedno dijete. Isto tako, nesporna je činjenica da su stranke zajednički izgradile stambeni objekt na predmetnoj nekretnini i u isti se uselili 2012. godine, dakle, za vrijeme trajanja bračne zajednice. Bračni odnosi nisu bili narušeni niti poremećeni u vrijeme kad je zaključen navedeni Ugovor o darovanju predmetne nekretnine, isti su trajno poremećeni 2017. godine, a tužba za razvod braka je podnesena sudu 2021. godine.

Budući da je nesporna činjenica, a što proizlazi iz provedenih dokaza, da je tuženik za vrijeme trajanja bračne zajednice predmetnu nekretninu primio na poklon i na istoj su stranke za vrijeme trajanja bračne zajednice svojim radom i donatorskim sredstvima izgradili kuću, koja dijeli sudbinu zemljišta, tako da iste predstavljaju bračnu stečevinu stranaka i stranke su suvlasnici ove bračne stečevine tj. predmetne nekretnine sa ½ dijela, stoga je prvostupanjski sud pravilno odlučio kada je usvojio tužbeni zahtjev tužiteljice i odlučio kao u točki I. izreke presude, jer je pravilan zaključak prvostupanjskog suda da predmetne nekretnine predstavljaju zajedničku imovinu stečenu u tijeku trajanja bračne zajednice tj. bračnu stečevinu stranaka i da su stranke suvlasnici ove bračne stečevine sa po ½ dijela.

Tuženik nije dokazao, a niti to proizlazi iz provedenih dokaza, da je predmetna nekretnina njegova posebna imovina u smislu odredbe članka 254. stavak 1. i 2. navedenog Zakona, niti je u navedenom Ugovoru navedeno da su navedene nekretnine posebna imovina tuženika kao daroprimatelja, u konkretnom slučaju odlučna je činjenica namjene poklona, tuženik je predmetnu nekretninu primio kao poklon za vrijeme trajanja bračne zajednice i kako je na istoj izgrađena obiteljska kuća u koju su se uselile parnične stranke i živjele sve do prekida bračne zajednice 2017. godine, smatra se da je taj poklon učinjen u korist oba bračna partnera, a okolnost da je tuženik na svoje ime dobio donatorska sredstva radi izgradnje stambenog objekta je irelevantna za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari.

Prema tome, prvostupanjski sud je raspravio sve odlučne činjenice, pravilno je i potpuno utvrdio činjenično stanje i pravilno primijenio materijalno pravo, a nije napravio niti jednu povredu odredaba parničnog postupka.

O troškovima postupka prvostupanjski sud je pravilno odlučio temeljem članka 386. stavak 3. ZPP-a, troškove je pravilno odmjerio i dosudio, te odluku o troškovima postupka obrazložio.

Prvostupanjska presuda pod točkom II. izreke, kojom je odbijen tužbeni zahtjev kao neosnovan za utvrđenje da putničko motorno vozilo marke VW, tip Golf 2, reg. oznaka ..., godina proizvodnje 1984. i putničko motorno vozilo marke „Nissan“ tip Patrol, registarskih oznaka ..., godina proizvodnje 1987. predstavljaju zajedničku imovinu stečenu u braku, između tužiteljice i tuženog, sa po ½ dijela i zahtjev da će tuženik priznati i trpjeti da se tužiteljica na osnovu ove presude upiše kao suvlasnik sa ½ dijela na navedenim vozilima kod nadležnog MUP-a Kantona 10, PU Drvar, ostaje neizmijenjena jer ista u tom dijelu nije pobijana žalbom.

Radi iznijetog, a na temelju članka 226. ZPP-a sud je odlučio kao u izreci.

*Predsjednik vijeća:
Nedim Begić*